Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (Judecător Negurița Veaceslav)
Dosarul nr. 3a-2223/25
2-24041822-02-3a-02072025

D E C I Z I E

02 decembrie 2025 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae
Grefier Mitcov Sofia

examinând, în ședință publică, cererea de apel depusă de Lungu Marcel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 18 februarie 2025, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ depusă de Lungu Marcel împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, terț Ministerul Afacerilor Interne, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

A C O N S T A T A T :

Obiectul și temeiurile acțiunii deduse judecății:

La 13 aprilie 2024, reclamantul Lungu Marcel a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal (*în continuare CNPDCP*), terț Ministerul Afacerilor Interne prin care a solicitat:

1) anularea Deciziei nr. 81 din 15 martie 2024, emisă de Centrul pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal;

2) constatarea încălcării legislației în domeniul protecției datelor cu caracter personal ale reclamantului expuse în plângerea din 18 septembrie 2023 și suplimentul din 18 octombrie 2023;

3) obligarea pârâtului să inițieze procedura de sancționare a persoanelor responsabile de accesarea și prelucrarea datelor cu caracter personal ale reclamantului, conform plângerilor din 18 septembrie 2023 și 18 octombrie 2023, cu întocmirea proceselor-verbale cu privire la contravenție în ordinea prevederilor Codului contravențional și art. 27 alin. (3) din Legea nr. 133/2011;

4) încasarea din contul pârâtului în contul reclamantului taxa de timbru, cu titlu de cheltuieli suportate pentru înaintarea acțiunii

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că prin decizia nr. 81 din 15 martie 2024 pârâtul a constatat lipsa încălcărilor prevederilor Legii nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal de către angajații din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și ai Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, la prelucrarea/accesarea datelor cu caracter personal ce vizează reclamantul.

Reclamantul a menționat că respectiva decizie este ilegală și neîntemeiată, pârâtul a examinat materialele dosarului administrativ superficial, fără să intre în esența circumstanțelor de fapt și de drept expuse în plângere, motivând decizia exclusiv din explicațiile factorilor de decizie vizați în accesarea și prelucrarea neautorizată a datelor cu caracter personal ale pârâtului, aceasta urmând a fi anulată de instanța de judecată.

Reclamantul a susținut că la 17 septembrie 2023 reclamantul a depus o plângere la Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal prin care a solicitat: constatarea încălcării legislației în domeniul protecției datelor cu caracter personal, dispunerea suspendării și încetării operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal efectuate ilegal de operatorul MAI; dispunerea MAI să întreprindă măsurilor necesare, inclusiv de ordin normativ, în vederea excluderii încălcării legislației privind protecția datelor personale și instruirea efectivului implicat în procesul de prelucrare a datelor personale; întocmirea proceselor-verbale cu privire la contravenție în ordinea prevederilor Codului contravențional și art. 27 alin. (3) din Legea nr. 133/2011.

Reclamantul a precizat că prin suplimentul din 18 octombrie 2023, a solicitat pârâtului verificarea corectitudinii accesării și prelucrării datelor personal de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, efectuate la 31 iulie 2021, 24 septembrie 2021, 25 septembrie 2021, 27 septembrie 2021, 14 februarie 2022, 23 iulie 2022, 25 iulie 2022, 26 iulie 2022, 1 august 2022, 11 august 2021, 16 octombrie 2022, 31 decembrie 2022, 2 aprilie 2013, 01 mai 2023.

Reclamantul a subliniat că în motivarea plângerii, a invocat că în temeiul răspunsului nr. 01/414dp din 19 iulie 2023 I.P. „Agenția Servicii Publice” i-a prezentat informațiile privind accesările datelor cu caracter personal pentru perioada solicitată. Respectiv, din informațiile prezentate, rezultă că Ministerul Afacerilor Interne a accesat și prelucrat datele cu caracter personal multiple ori.

Reclamantul a explicat că în temeiul art. 12, 13, 14, 16, 17 din Legea nr. 133/2011, prin cererea din 27 iulie 2023 a solicitat Ministerului Afacerilor Interne să-l informeze privind care a fost scopul prelucrării datelor cu caracter personal, temeiul juridic prelucrării datelor cu caracter personal, precum și numele, prenumele și funcția angajatului Ministerului Afacerilor Interne care au accesat datele cu caracter personal.

Prin răspunsul nr. 23/L-2046/23 din 22 august 2023 Ministerul Afacerilor Interne a prezentat un răspuns superficial, fără a se referi la toate accesările și fără a comunica toată informația solicitată, spre exemplu nu au comunicat cine concret a accesat datele personale fiind încălcate prevederile art. 12 și 13 din Legea 133/2011.

Reclamantul a invocat că prin prisma art. 4. 5 și 6 din Legea 133/2011, datele cu caracter personal care fac obiectul prelucrării trebuie prelucrate în mod corect și conform prevederilor legii - principiul legalității, să fie adecvate, pertinente și neexcesive în ceea ce privește scopul pentru care sunt colectate și/sau prelucrate ulterior - respectând principiul proporționalității, etc., reclamantul consideră că responsabilii din cadrul Ministerului Afacerilor Interne au accesat și prelucrat datele cu caracter personal neîntemeiat, cu încălcarea legislației privind protecția datelor cu caracter personal, posibil, contrar și ordinului MAI nr. 444.

Reclamantul a indicat că drept argument al accesărilor datelor cu caracter personal de către MAI a fost invocată necesitatea efectuării variilor proceduri legate de întocmirea unor procese-verbale contravenționale privind încălcarea Regulamentului Circulației Rutiere:

Astfel, reclamantul a precizat că în cadrul cauze contravenționale nr.MA105306323, Ministerul Afacerilor Interne a accesat și prelucrat datele personale în următoarele cazuri și scopuri invocate:

14.07.2021 (ora: 09:00:44, 09:55:14, 10:04:30) - înregistrarea, evidența procesului verbal și remiterea contestației în adresa instanței de judecată, cu anexarea materialului în original;

29.07.2021 (ora 15:39:04, 15:39:51, 15:44:42) - înregistrarea, evidența procesului verbal și remiterea contestației în adresa instanței de judecată cu anexarea materialului în original;

05.11.2021 (ora 09:01:49) - analizarea informației pe procesul-verbal cu privire la contravenție;

30.03.2022 (ora 14:52:46) - transmiterea spre executare a hotărârii instanței de judecată pe decizia asupra cauzei contravenționale;

02.04.2022 (ora 12:55:02) - introducerea în sistem a hotărârii instanței de judecată urmare a examinării dosarului contravențional.

Reclamantul a subliniat că în cazul unui singur proces-verbal contravențional, abuziv angajații MAI au efectuat 9 accesări ale sistemelor informaționale de stat RSP și/sau RST, fiind efectuate chiar și câte 3 accesări în aceiași zi, indicând, repetat, necesități de înregistrare, analiză, remiterea contestației în adresa instanței de judecată etc, fapt ce contravine Legii 133/2011

Reclamantul a precizat că la întocmirea procesului-verbal contravențional, în fiecare caz descris, a prezentat agentului constatator actele în original *(buletin, permis de conducere, certificat de înmatriculare a vehiculului)* și acesta a dispus de toate informațiile necesare pentru întocmirea procesului- verbal, dar să admitem că din varii motive, la întocmirea procesului-verbal contravențional sau ulterior, a fost

nevoie de a accesa RSP și/sau RST pentru anumite verificări, deși și în acest caz trebuie să fie o necesitate temeinică și nu o simplă „curiozitate”, respectiv, în condițiile date, posibil o singură accesare/prelucrare a datelor personale ar fi fost legală și proporțională cu scopul urmărit, însă nu a constatat o asemenea situație.

Reclamantul a invocat că potrivit pct. 10.2) al Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357/2009, persoana care conduce un autovehicul (vehicul) trebuie să posede și, la cererea polițistului, polițistului de frontieră, ofițerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmâneze pentru control: permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus sau actul de identitate valabil pe numele său, pentru a putea fi verificat dreptul de a conduce vehicule din categoria (subcategoria) din care face parte vehiculul condus; certificatul de înmatriculare a vehiculului; actele referitoare la natura și masa încărcăturii, în cazurile stabilite de legislație.

Legislația nu obligă participantul la trafic rutier să prezinte alte acte decât cele prevăzute la pct. 10.2) din Regulamentul circulației rutiere, acestea fiind suficiente pentru identificarea șoferului.

Reclamantul a susținut că în cadrul cauzei contravenționale nr. *****, Ministerul Afacerilor Interne a accesat și prelucrat datele personale în următoarele cazuri și scopuri invocate:

03.08.2021 (ora 14:18:58) - transmiterea spre executare a hotărârii instanței de judecată pe procesul-verbal cu privire la contravenție;

13.08.2021 (ora 12:49:03) - introducerea în sistem a hotărârii judecătorești urmare a examinării dosarului contravențional.

Cauza dată contravențional este identică cu cea indicată anterior, doar că au efectuat numai două accesări.

Respectiv, reclamantul a constatat că nu există o regulă/procedură unică privind accesarea sistemelor informaționale de stat de către MAI, se face aleatoriu și abuziv.

Reclamantul a menționat că, chiar și în situația dată, când au fost efectuate doar două accesări, cel puțin una din acestea este ilegală, cea din 13.08.2021, deoarece prin accesarea din 03.08.2021 exista posibilitatea - transmiterii spre executare a hotărârii instanței de judecată pe procesul-verbal cu privire la contravenție și concomitent a fost posibil de a introduce în sistem hotărârea judecătorească.

Cu toate acestea reclamantul a indicat că și accesarea din 03.08.2021 este ilegală și nejustificată, deoarece în cazul în care instanța de judecată examinează o cauză contravențională, tot instanței de judecată îi revine rolul de a transmite hotărârea pronunță spre executare, dacă este executorie, respectiv MAI nu are nici o tangență cu remiterea spre executare a unei hotărâri judecătorești executorului judecătoresc: art. 478, alin. (1) din Codul contravențional - trimiterea spre executare a hotărârii judecătorești se pune în sarcina instanței care a judecat cauza în primă instanță.

Reclamantul a notat că în cadrul cauzei contravenționale nr. DOI 174937, Ministerul Afacerilor Interne a accesat și prelucrat datele personale în următoarele cazuri și scopuri invocate:

25.10.2021 (ora 10:08:00) - transmiterea spre executare a hotărârii instanței de judecată pe decizia asupra cauzei contravenționale;

26.10.2021 (ora 08:59:56) - transmiterea spre executare a hotărârii instanței de judecată pe decizia asupra cauzei contravenționale;

25.11.2021 (ora 11:50:27) - ținerea evidenței acțiunilor în cadrul decizie asupra cauzei contravenționale.

În cazul dat au fost efectuate deja 3 accesări, două din ele având drept scop transmiterea spre executare a hotărârii instanței de judecată, accesările au fost efectuate la distanță de o zi și o accesare având drept scop ținerea evidenței.

Ținând cont de cele expuse, reclamantul apreciază că toate 3 accesări sunt ilegale, contravin normelor Legii 133/2011.

Reclamantul a precizat că în cadrul cauzei contravenționale nr. *****, Ministerul Afacerilor Interne a accesat și prelucrat datele personale în următoarele cazuri și scopuri invocate:

21.11.2021 (ora 13:57:59, 13:57:59) - întocmirea deciziei asupra cauzei contravenționale;

02.12.2021 (ora 09:49:42, 09:49:42, 09:49:43) - întocmirea deciziei asupra cauzei contravenționale;

03.12.2021 (ora 10:08:57) - asigurarea înregistrării deciziei asupra cauzei contravenționale;

07.12.2021 (ora 09:17:53, 09:17:54, 13:06:37, 14:16:42, 14:17:54) - asigurarea înregistrării, evidenței deciziei asupra cauzei contravenționale;

30.05.2022 (ora 10:10:16) - introducerea în sistem a hotărârii judecătorești asupra cauzei contravenționale.

Reclamantul a indicat că în cauza dată au fost efectuate tocmai 12 accesări, 5 accesări, în zile diferite, au fost efectuate pentru întocmirea deciziei asupra cauzei contravenționale, 6 accesări, în zile diferite, pentru asigurarea înregistrării deciziei asupra cauzei contravenționale și o accesare pentru a introduce în sistem a hotărârii judecătorești.

Astfel, toate accesările efectuate de MAI sunt nejustificate și ilegale, contrar prevederilor Legii 133/2011, cel puțin din următoarele motive: la etapa întocmirea procesului - verbal cu privire la contravenție a fost stabilită identitatea persoanei împotriva căreia a fost întocmit proces-verbal prin actele prezentate; suplimentar, identitatea contravenientului a fost stabilită de instanța de judecată în procesul examinării cauzei contravenționale, respectiv necesitatea contrapunerii și trageri datelor din RSP și/sau RST lipsește.

Faptul că sistemul MAI de prelucrare a datelor personale, este setat arbitrar de a trage din sistemele informaționale de stat date personale sau cineva accesează arbitrar datele personale, nu constituie o justificare.

Reclamantul a mai invocat că în cadrul cauzei contravenționale nr. *****, Ministerul Afacerilor Interne a accesat și prelucrat datele personale în următoarele cazuri și scopuri invocate:

09.01.2022 (ora 09:55:50, 09:55:50) - întocmirea deciziei asupra cauzei contravenționale;

27.01.2022 (ora 14:05:59, 14:06:12) - întocmirea deciziei asupra cauzei contravenționale;

28.01.2022 (ora 08:27:07, 08:27:44, 12:25:12) - asigurarea înregistrării și evidenței deciziei și remiterea contestației în instanța de judecată.

Reclamantul a mai menționat că un nou caz contravențional, o altă abordare, fără a avea o claritate privind legalitate și proporționalitatea prelucrării datelor personale, de către angajații MAI, prin intermediul sistemelor informaționale de stat, respectiv 4 accesări în zile diferite pentru întocmirea deciziei asupra cauzei contravenționale și trei accesări într-o singura zi pentru înregistrare și evidență.

Reclamantul a susținut că admite că accesările au fost efectuate de diferite persoane, din diferite subdiviziuni MAI, însă nici aceasta nu este o justificare legală, deoarece MAI urmează să-și revadă procedurile sale dacă ele există, să modifice actele interne, după caz să propună modificări în Hotărârile de Guvern.

Reclamantul a relevat că în cadrul cauzei contravenționale nr. *****, Ministerul Afacerilor Interne a accesat și prelucrat datele personale în următoarele cazuri și scopuri invocate:

19.07.2022 (ora 15:47:57, 15:47:57) - întocmirea deciziei asupra cauzei contravenționale;

28.07.2022 (ora 08:42:07) - întocmirea deciziei asupra cauzei contravenționale;

04.08.2022 (ora 15:54:15) - asigurarea înregistrării și evidenței deciziei și remiterea contestației în instanța de judecată;

05.08.2022 (ora 09:52:03, 09:59:26, 10:37:31) - asigurarea înregistrării și evidenței deciziei și remiterea contestației în instanța de judecată;

04.04.2023 (ora 12:43:28, 12:43:39, 13:38:29) - introducerea în sistem a hotărârii judecătorești urmare a examinării procesului-verbal cu privire la contravenție.

Într-o singură cauză contravențională au fost efectuate 10 accesări, câte 2-3 în aceeași zi, având practic același scop, abuziv și ilegal, lipsit de temei juridic.

Reclamantul a explicat că prin decizia nr. 81 din 15 martie 2024, pârâtul a verificat doar împuternicirile angajaților MAI și ai Inspectoratului General al Poliției de Frontieră de a accesa datele cu caracter personal și dreptul acestora, însă nu s-a expus și asupra legalității și oportunității accesărilor în repetate rânduri a datelor cu caracter personal în cadrul unei singure cauze contravenționale.

Totodată, reclamantul a invocat că potrivit art. 19 alin. (1) al Legii nr. 133/2011, controlul asupra conformității prelucrării datelor cu caracter personal cu cerințele prezentei legi se efectuează de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal (în continuare - Centru), care acționează în condiții de imparțialitate și independență. La caz, prin decizia nr. 81 din 15 martie 2024, pârâtul a admis integral argumentele persoanelor vizate în încălcarea accesării și prelucrărilor datelor cu caracter personal ale reclamantului, fără să investigheze complet, obiectiv și sub toate aspectele toate argumentele invocate în plângere, iar potrivit art. 27 alin. (5) al Legii nr. 133/2011, operatorul, persoana împuternicită de către acesta sau subiectul datelor cu caracter personal pot contesta acțiunile, inacțiunile și decizia Centrului direct în instanța de judecată, în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile.

Poziția pârâtului și terțului pe marginea acțiunii:

La 27 mai 2024, reprezentantul terțului Ministerul Afacerilor Interne, Ianciu Tatiana a depus referință prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată (f.d.38-42).

Totodată, la 26 iunie 2024, reprezentantul pârâtului Centrul Naţional pentru Protecţia Datelor cu Caracter Personal, Sandu Igor a depus referinţă, prin care și-a exprimat dezacordul cu acțiunea înaintată de Lungu Marcel și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată (f.d. 44-46).

Soluția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 18 februarie 2025, a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ depusă de Lungu Marcel împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, terț Ministerul Afacerilor Interne, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

Calea de atac exercitată:

Nefiind de acord cu hotărârea enunțată, la 20 martie 2025, Lungu Marcel a declarat apel, solicitând casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 18 februarie 2025, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea depusă să fie admisă (f.d. 72).

La 14 iulie 2025, apelantul Lungu Marcel a prezentat instanței de apel motivarea apelului.

În motivarea cererii de apel, apelantul a indicat că prima instanţă a examinat cauza în lipsa reclamantului, deşi acesta a solicitat amânarea examinării cauzei. La 17 februarie 2025, reclamantul a expediat pe adresa electronică a instanţei de judecată cererea prin care a solicitat amânarea examinării cauzei. Drept temei de amânare a examinării cauzei şi de imposibilitate de prezenţă la examinarea cauzei pentru data de 18 februarie 2025, apelantul a invocat că el desfăşoară activitate de administrator autorizat, iar pentru aceeaşi dată, începând cu ora 09.30 urma să participe la şedinţa Consiliului ştiinţific al Institutului Naţional de Instruire în

Management Anticriză (INIMA) al UAAM în calitate de membru al INIMA la care urma să fie examinate propunerile parvenite de la Ministerul Justiţiei privind modificarea Legii insolvabilităţii. Instanţa a considerat neîntemeiată cererea de amânare, invocând că motivul participării la un Consiliu ştiinţific nu a fost apreciat o chestiune temeinică.

Partea apelantă a menționat că prin scrisoarea din 14 iulie 2025 Uniunea Administratorilor Autorizaţi din Moldova confirmă că, într-adevăr, la 18 februarie 2025, începând cu ora 9.30, Lungu Marcel, în calitate de administrator autorizat şi membru al INIMA al UAAM, a participat la şedinţa extraordinară a Consiliului Ştiinţific, în cadrul căreia a fost examinată chestiunea privind propunerile parvenite de la Ministerul Justiţiei referitoare la modificarea Legii insolvabilităţii nr. 149/2012. Totodată se menţionează că reclamantul anterior înaintării cererii de amânare, nu a solicitat niciodată amânarea cauzei în prima instanţă, cererea de amânare a cauzei preconizată pentru şedinţa din 18 februarie 2025 era înaintată pentru prima dată, iar instanţa nu o putea ignora şi respinge ca nefondată.

Partea apelantă a notat că deşi reclamantul este identificat în calitate de persoană fizică, acesta este antrenat în activitate zilnică de administrator autorizat - profesie conexă sectorului de justiţie - fiind o activitate autorizată de către Ministerul Justiţiei, iar reclamantul este obligat să se supună cerinţelor atât ale Ministerului Justiţiei cât şi ale organelor de conducere ale asociaţiei profesionale din domeniu, la caz, ale Uniunii Administratorilor Autorizaţi din Moldova, cerinţele cărora sunt obligatorii pentru orice administrator autorizat. Or, potrivit art. 36 alin. (2) lit. h) al Legii cu privire la administratorii autorizaţi nerespectarea deciziilor obligatorii ale organelor Uniunii administratorilor autorizaţi din Moldova constituie abateri disciplinare, iar ignorarea participării la şedinţa extraordinară a Consiliului ştiinţific INIMA al UAAM ar genera temeiuri de atragere a apelantului la răspundere disciplinară.

Apelantul a indicat că în cazul în care ar fi cunoscut din timp despre şedinţa extraordinară a Consiliului ştiinţific INIMA al UAAM, ar fi angajat un avocat pentru a-i reprezenta interesele la examinarea cauzei în prim instanţă, în special la şedinţa din 18 februarie 2025. Astfel, instanţa de fond a examinat cauza în lipsa reclamantului, lezând reclamantului de dreptul de a-i apăra interesele fie personal, fie prin intermediul unui avocat.

Apelantul a relevat că la caz, instanţa de fond a respins cererea de amânare fără să justifice temeiul ce a servit la respingere limitându-se doar la concluzia că şedinţa de judecată a fost coordonată personal cu reclamantul la termenul precedent. O eventuală admitere a cererii de amânare nu ar fi implicat motive de a invoca încălcarea termenului rezonabil de examinare a cauzei, atât timp cât cererea de amânare a fost înaintată de însuși reclamantul.

Partea apelantă a mai susținut că instanţa de fond nu a argumentat concluziile ce au determinat respingerea acţiunii limitându-se doar la citarea celor invocate în

referinţă și în explicaţiile pârâtului, în rest partea apelantă a reiterat motivele de fapt și de drept expuse în acțiune.

Poziția intimatului pe marginea apelului:

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38, 216 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere asupra apelului depus în prezenta cauză.

Astfel, la 22 august 2025, reprezentantul terțului, Ministerul Afacerilor Interne, Ianciu Tatiana a depus referință, solicitând respingerea cererii de apel ca fiind neîntemeiată.

Totodată, la 7 octombrie 2025, reprezentantul intimatului, Centrul Naţional pentru Protecţia Datelor cu Caracter Personal, Sandu Igor a depus referinţă, prin care și-a exprimat dezacordul cu apelul înaintat de Lungu Marcel și a solicitat respingerea acestuia ca fiind neîntemeiat cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Admisibilitatea apelului:

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 2 iulie 2025, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor (PIGD), cauza de contencios administrativ a fost redistribuită spre examinare în ordine de apel, în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Mîra Ghenadie

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) din Codul administrativ, „*instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului*”.

Potrivit art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, „*apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată transmite neîntârziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărârii, instanţei de apel*”.

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost pronunțat public la 18 februarie 2025, iar cererea de apel a fost depusă la 20 martie 2025. Astfel, Completul judiciar constată că apelul a fost depus în termenul legal.

Conform art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, „*motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată*”.

În speță, hotărârea motivată a fost notificată părții apelante la 17 iunie 2025, iar motivarea apelului a fost depusă la 14 iulie 2025, adică cu respectarea prevederilor art. 232 alin. (2) din Codul administrativ.

Potrivit art. 233 alin. (2) din Codul administrativ, „*cererea de apel se semnează de apelant sau de reprezentantul lui legal ori împuternicit*”.

Completul judiciar a stabilit că cererea de apel și motivarea apelului au fost semnate personal de apelantul Lungu Marcel.

Totodată, se constată că partea apelantă a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 de lei, în conformitate cu prevederile art. 2 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

În astfel de circumstanțe, în temeiul reglementărilor prevăzute la art. 232-233, 236 și 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a cererii de apel în cauză, motiv din care se purcede la examinarea apelului în fond.

Argumentele părților în cadrul judecării apelului:

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, reprezentantul intimatului, Centrului Naţional pentru Protecţia Datelor cu Caracter Personal, Sandu Igor, a pledat pentru respingerea cererii de apel.

În cadrul ședinței de judecată, apelantul Lungu Marcel și terțul Ministerul Afacerilor Interne, nu s-au prezentat și nu au comunicat instanței motivele neprezentării lor, citarea legală fiind îndeplinită. Astfel, Completul judiciar conducându-se de prevederile art. 239 alin. (2) din Codul administrativ, a dispus examinarea cauzei în lipsa apelantului și terțului, care au fost citați legal despre timpul și locul examinării cauzei.

Aprecierea instanței de apel:

Subsumând punctul de vedere al participanților, normele procesuale și starea de fapt constatată în privința cererii de apel depusă de Lungu Marcel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că apelul este admisibil spre examinare, dar neîntemeiat, impunându-se soluția de respingere a apelului, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, „*examinând cererea de apel, instanța de apel adoptă una dintre următoarele decizii: respinge apelul*”.

Potrivit art. 219 alin. (1) și (3) din Codul administrativ, „*instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces*”.

În acord cu prevederile art. 225 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, „*instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege*”.

Conform jurisprudenței CtEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară (*HirroBalani c. Spaniei*, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; *Georgiadis v. Greciei* nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.

Instanţa de apel menționează că art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În opinia Completului judiciar, prima instanţă a ţinut cont de aceste deziderate şi a adoptat o hotărâre bazată pe materialul probator administrat și legislația în vigoare.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, la 18 septembrie 2023, CNPDCP a recepţionat şi înregistrat cu nr. L-724/23, plângerea cet. Lungu Marcel, care a solicitat verificarea legalităţii operaţiunii de prelucrare a datelor cu caracter personal ce îl vizează, de către Ministerul Afacerilor Interne, constatarea încălcării legislaţiei privind protecţia datelor cu caracter personal, dispunerea suspendării şi încetării operaţiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal efectuate ilegal de operatorul Ministerul Afacerilor Interne, dispunerea în raport cu Ministerul Afacerilor Interne să întreprindă măsuri necesare, inclusiv de ordin normativ, în vederea excluderii încălcării legislaţiei privind protecţia datelor cu caracter personal şi instruirea efectivului implicat în procesul de prelucrare a datelor cu caracter personal, precum şi întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie conform Codului contravenţional şi art. 27 alin. (3) din Legea nr. 133/2011 (f.d.a. 2-7).

Drept anexă reclamantul Lungu Marcel a prezentat un extras de la Agenția Servicii Publice prin care ultimul a fost informat că de către angajații Ministerul Afacerilor Interne în diferite perioade au fost accesate datele sale cu caracter personal (f.d.a.17-23).

La 18 octombrie 2023, în adresa CNPDCP a parvenit cererea suplimentară expediată de către cet. Marcel Lungu, înregistrată cu nr. 3687, prin care a solicitat verificarea corectitudinii accesării şi prelucrărilor datelor cu caracter personal de către Inspectoratul General al Poliţiei de Frontieră, efectuate în perioada 31.07.2021 - 01.05.2023 (f.d.30).

Urmare a examinării cererilor reclamantului Lungu Marcel, CNPDCP a emis Decizia nr. 81 din 15 martie 2024, prin care s-a dispus constatarea lipsei încălcării prevederilor Legii nr. 133/2011 privind protecţia datelor cu caracter personal, de către angajaţii din cadrul Ministerului Afaceri Interne şi Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră, la prelucrarea/accesarea datelor cu caracter personal ce vizează cet. Marcel Lungu, în circumstanţele de fapt şi de drept descrise în decizie (f.d.a. 120 – 129).

Nefiind de acord cu decizia adoptată, Lungu Marcel a înaintat prezenta acțiune în instanța de judecată.

Prima instanță, fiind învestită cu judecarea prezentei cauze, a respins integral acțiunea în contencios administrativ.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, analizând legalitatea hotărârii pronunţate în raport cu prevederile art. 225 din Codul administrativ, art. 239 – 241 din Codul de procedură civilă, constată că aceasta urmează a fi menţinută, or, instanţa de fond, corect a elucidat şi constatat circumstanţele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ:

Potrivit art. 3 din Codul administrativ, „*scopul legislaţiei administrative Legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept*”.

Conform art. 5 din Codul administrativ, „*activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea*”.

Potrivit art. 20 din Codul administrativ, „*dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod*”.

În accepţiunea art. 39 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice*

persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente".

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere*".

Conform art. 206 alin.(1) lit. b) din Codul administrativ, „*o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare)*".

Din punct de vedere a felului acțiunii în contencios administrativ, Completul de judecată apreciază acțiunea înaintată de Lungu Marcel drept o acțiune în obligare, or, reclamantul conform prevederilor art. 206 alin. (1) lit. b) și 224 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ urmărește anularea Deciziei nr. 81 din 15 martie 2024, emisă de Centrul pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal și obligarea autorității publice pârâte să emită actul administrativ privind recunoașterea încălcării dreptului cu privire la protecția datelor cu caracter personal.

În conformitate cu art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, „*instanţa verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs*".

Conform art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, „*cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ*".

În acord cu prevederile art. 196 alin. (1) din Codul administrativ, „*acţiunea în contencios administrativ se depune la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială îşi are sediul autoritatea publică care a desfăşurat activitatea administrativă contestată, daca legea nu prevede altfel*".

Astfel, ținând cont de obiectul acțiunii și având în vedere prevederile art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, examinarea prezentei cauze ține de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, or, obiectul acesteia nu se regăsește în excepțiile de la alin. (2) și (3) a art.191 din Codul administrativ.

Prin urmare, acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată de reclamantul Lungu Marcel cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, „*actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public*".

Articolul 11 alin. (1) din Codul administrativ, prescrie că, „*actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel*”.

La caz, instanța de apel atestă că actul administrativ individual, identificat prin Decizia nr. 81 din 15 martie 2024, emisă de Centru Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, prin care s-a dispus constatarea lipsei încălcării prevederilor Legii nr. 133/2011 privind protecţia datelor cu caracter personal, de către angajaţii din cadrul Ministerului Afaceri Interne şi Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră, la prelucrarea/accesarea datelor cu caracter personal ce vizează cet. Lungu Marcel, reprezintă act administrativ defavorabil reclamantului Lungu Marcel.

În conformitate cu art. 17 din Codul administrativ, „*drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă*”.

Conform art. 53 alin.(1) din Constituție, „*persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr- un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei*”.

În accepţiunea art. 39 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente*”.

Potrivit art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, „*orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ*”.

În lumina circumstanțelor relatate, Completul de judecată conchide că prin acțiunea depusă, reclamantul Lungu Marcel a revendicat apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, și anume, dreptul la protecţia datelor cu caracter personal.

În conformitate cu art. 19 din Codul administrativ, „*cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative*”.

Potrivit art. 162 din Codul administrativ, „*procedura prealabilă urmăreşte scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. Dacă autoritatea publică nu soluţionează petiţia în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă. Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; b) emiterea unui act administrativ individual*”.

Articolul 208 alin. (1) și (3) din Codul administrativ, prescrie că, „*până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă,* ***cu excepţiile prevăzute de lege****. Dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acţiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual*”.

La rândul său prevederile art. 27 alin. (5) din Legea nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecţia datelor cu caracter personal, prescrie că „*Operatorul, persoana împuternicită de către acesta sau subiectul datelor cu caracter personal pot contesta acțiunile, inacțiunile și decizia Centrului direct în instanța de judecată, în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile*”.

În acelaşi timp, art. 209 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, stipulează că „*acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia*”.

La caz, reclamantul Lungu Marcel, nefiind de acord cu Decizia nr. 81 din 15 martie 2024, emisă de Centrul pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, la 13 aprilie 2024, a înaintat prezenta acțiune în instanța de judecată (f.d.35).

Astfel, coroborând prevederile normelor legale citate anterior, cu circumstanțele de fapt ale cauzei, Completul judiciar statuează că, reclamantul Lungu Marcel este subiect de sesizare a instanței de contencios administrativ, a respectat procedura de adresare în instanța de judecată, precum și termenul de depunere a acțiunii în instanța de judecată, iar acțiunea depusă nu este exceptată de la controlul judiciar, prin urmare motive de inadmisibilitate a acțiunii în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, la caz nu sunt, din care considerente, instanța de fond corect a conchis asupra întrunirii condițiilor de admisibilitate a acțiunii.

Cu referire la fondul acțiunii:

Potrivit art. art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ „*examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: f) respinge acţiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condiţiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)–e)*”.

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, „*fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenția*”.

La acest capitol, se reține și dispozițiile art. 22 alin. (1) coroborat cu art. 219 alin. (1) din Codul administrativ, care stipulează că, „*instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți*”.

Cu raportare la speța în cauză, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru reține că potrivit art. 1 din Legea nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecţia datelor cu caracter personal, „*scopul prezentei legi este asigurarea protecţiei drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale persoanei fizice în ceea ce priveşte prelucrarea datelor cu caracter personal, în special a dreptului la inviolabilitatea vieţii intime, familiale şi private*”.

Conform art. 3 din Legea nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecţia datelor cu caracter personal, „*termenii şi expresiile utilizate în prezenta lege au următoarele semnificaţii:*

date cu caracter personal *– orice informaţie referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă (subiect al datelor cu caracter personal). Persoana identificabilă este persoana care poate fi identificată, direct sau indirect, prin referire la un număr de identificare sau la unul ori mai multe elemente specifice identităţii sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale;*

prelucrarea datelor cu caracter personal *– orice operaţiune sau serie de operaţiuni care se efectuează asupra datelor cu caracter personal prin mijloace automatizate sau neautomatizate, cum ar fi colectarea, înregistrarea, organizarea, stocarea, păstrarea, restabilirea, adaptarea ori modificarea, extragerea, consultarea, utilizarea, dezvăluirea prin transmitere, diseminare sau în orice alt mod, alăturarea ori combinarea, blocarea, ştergerea sau distrugerea;*

operator *– persoana fizică sau persoana juridică de drept public sau de drept privat, inclusiv autoritatea publică, orice altă instituţie ori organizaţie care, în mod individual sau împreună cu altele, stabileşte scopurile şi mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal prevăzute în mod expres de legislaţia în vigoare;*

destinatar *– orice persoană fizică sau persoană juridică de drept public ori de drept privat, inclusiv autoritatea publică şi subdiviziunile ei teritoriale, căreia îi sunt dezvăluite date cu caracter personal, indiferent dacă este sau nu terţ. Nu sunt considerate destinatari organele din domeniul apărării naţionale, securităţii statului şi ordinii publice, organele de urmărire penală şi instanţele judecătoreşti cărora li se comunică date cu caracter personal în cadrul exercitării competenţelor stabilite de lege;*

consimţământul subiectului de date cu caracter personal *– manifestare de voinţă liberă, specifică, informată şi lipsită de ambiguitate a subiectului de date prin care acesta acceptă, printr-o declaraţie sau printr-o acţiune fără echivoc, ca datele cu caracter personal care îl privesc să fie prelucrate*”.

În conformitate cu art. 4 din Legea nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecţia datelor cu caracter personal, „*datele cu caracter personal care fac obiectul prelucrării trebuie să fie: a) prelucrate în mod corect şi conform prevederilor legii; b) colectate în scopuri determinate, explicite şi legitime, iar ulterior să nu fie prelucrate într-un mod incompatibil cu aceste scopuri. Prelucrarea ulterioară a datelor cu caracter personal în scopuri statistice, de cercetare istorică sau ştiinţifică*

nu este considerată incompatibilă cu scopul colectării dacă se efectuează cu respectarea prevederilor prezentei legi şi cu respectarea garanţiilor privind prelucrarea datelor cu caracter personal, prevăzute de normele ce reglementează activitatea statistică, cercetarea istorică şi cea ştiinţifică; c) adecvate, pertinente şi neexcesive în ceea ce priveşte scopul pentru care sunt colectate şi/sau prelucrate ulterior; d) exacte şi, dacă este necesar, actualizate. Datele inexacte sau incomplete din punctul de vedere al scopului pentru care sunt colectate şi ulterior prelucrate se şterg sau se rectifică; e) stocate într-o formă care să permită identificarea subiecţilor datelor cu caracter personal pe o perioadă care nu va depăşi durata necesară atingerii scopurilor pentru care sunt colectate şi ulterior prelucrate. Stocarea datelor cu caracter personal pe o perioadă mai mare, în scopuri statistice, de cercetare istorică sau ştiinţifică, se va face cu respectarea garanţiilor privind prelucrarea datelor cu caracter personal, prevăzute de normele ce reglementează aceste domenii, şi numai pentru perioada necesară realizării acestor scopuri. Operatorii au obligaţia să respecte şi să asigure implementarea prevederilor alin.(1)".

Potrivit art. 5 alin. (1) și (5) din Legea nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecţia datelor cu caracter personal, „(1) *prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează cu consimţământul subiectului datelor cu caracter personal*. *(5) Consimţământul subiectului datelor cu caracter personal nu este cerut în cazurile în care prelucrarea este necesară pentru:*

a) executarea unui contract la care subiectul datelor cu caracter personal este parte sau pentru luarea unor măsuri înaintea încheierii contractului, la cererea acestuia;

b) îndeplinirea unei obligaţii care îi revine operatorului conform legii;

c) protejarea vieţii, integrităţii fizice sau a sănătăţii subiectului datelor cu caracter personal;

d) executarea sarcinilor de interes public sau care rezultă din exercitarea prerogativelor de autoritate publică cu care este învestit operatorul sau terţul căruia îi sînt dezvăluite datele cu caracter personal;

e) realizarea unui interes legitim al operatorului sau al terţului căruia îi sînt dezvăluite datele cu caracter personal, cu condiţia ca acest interes să nu prejudicieze interesele sau drepturile şi libertăţile fundamentale ale subiectului datelor cu caracter personal;

e[1]) efectuarea auditului public extern;

f) scopuri statistice, de cercetare istorică sau ştiinţifică, cu condiţia ca datele cu caracter personal să rămînă anonime pe toată durata prelucrării.

g) schimbul de date în condițiile legislației în vigoare cu privire la schimbul de date și interoperabilitate."

Conform art. 9 din Legea nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecţia datelor cu caracter personal, „*Prelucrarea numărului de identificare de stat (IDNP) al*

persoanei fizice, a amprentelor digitale sau a altor date cu caracter personal având o funcţie de identificare de aplicabilitate generală poate fi efectuată în următoarele condiţii: a) subiectul datelor cu caracter personal şi-a dat consimţământul; b) prelucrarea este prevăzută în mod expres de legislaţie.".

În acord cu prevederile art. 19 alin. (1) din Legea nr. 133 din 8 iulie 2011, „*controlul asupra conformităţi prelucrării datelor cu caracter personal cu cerinţele prezentei legi se efectuează de către Centrul Naţional pentru Protecţia Datelor cu Caracter Personal (în continuare – Centru), care acţionează în condiţii de imparţialitate şi independenţă*".

Potrivit art. 20 alin. (1) lit. a), d), e), i), m) și n) din Legea nr. 133 din din 8 iulie 2011 privind protecţia datelor cu caracter personal, „*Centrul are următoarele atribuţii: a) monitorizează respectarea legislaţiei cu privire la protecţia informaţiei şi controlează aplicarea acesteia, în special dreptul la informare, de acces la date, de intervenţie asupra datelor şi de opoziţie; d) oferă subiecţilor datelor cu caracter personal informaţii referitoare la drepturile lor; e) dispune suspendarea sau încetarea prelucrării datelor cu caracter personal efectuate cu încălcarea prevederilor prezentei legi; i) efectuează controlul legalităţii prelucrărilor de date cu caracter personal; m) sesizează organele de drept în cazul existenţei unor indicii privind săvârşirea infracţiunilor legate de încălcarea drepturilor subiecţilor datelor cu caracter personal; n) constată contravenţii şi încheie procese-verbale conform Codului contravenţional al Republicii Moldova*".

În conformitate cu art. 27 alin. (1) – (3) din Legea nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecţia datelor cu caracter personal, „*(1) Subiectul datelor cu caracter personal care consideră că prelucrarea datelor sale nu este conformă cu cerinţele prezentei legi poate înainta Centrului o plângere în termen de 30 de zile din momentul depistării încălcării, cu realizarea în prealabil, după caz, a drepturilor prevăzute la art. 12, 13, 14, 16 şi 17. În cazul în care subiectul datelor cu caracter personal omite realizarea drepturilor sale, precum şi alte aspecte importante legate de prezentarea probelor relevante, Centrul îl informează despre acest fapt în termen de 30 de zile de la data primirii plângerii.*

(2) În procesul soluţionării plîngerii, Centrul poate audia subiectul datelor cu caracter personal, operatorul şi, dacă este cazul, persoana împuternicită de către operator şi martorii, de asemenea poate dispune efectuarea unui control inopinat.

(2[1]) Termenul de examinare și soluționare a plângerii înaintate cu respectarea alin. (1) este de 3 luni, cu posibilitatea prelungirii justificate a acestuia la fiecare 30 de zile, în funcție de complexitatea cauzei, volumul de informații ce urmează a fi obținute și analizate, comportamentul participanților vizați, conduita autorităților relevante și importanța procedurii administrative pentru partea interesată, dar nu mai mult de 6 luni. După obținerea tuturor informațiilor și analiza acestora, Centrul finalizează examinarea și soluționarea plângerii în cel mult 30 de zile. Dacă obiectul plângerii excedează domeniul de aplicare a prezentei legi, plângerea nu se

examinează, fapt despre care se informează subiectul datelor cu caracter personal. Asigurarea respectării termenului de examinare şi soluționare a plângerilor este pusă în sarcina personalului Centrului, iar controlul asupra respectării termenului este pus în sarcina şefilor subdiviziunilor Centrului. Centrul informează subiectul datelor cu caracter personal cu privire la progresele în examinarea şi soluționarea plângerii în cazul prelungirii termenului de examinare şi soluționare a plângerii sau la cererea acestuia.

(3) În urma examinării plângerii, Centrul emite o decizie motivată prin care constată lipsa încălcării sau încălcarea legislației în domeniul protecției datelor cu caracter personal, cu dispunerea, după caz, a suspendării, încetării operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, rectificării, blocării sau distrugerii datelor neveridice ori obținute ilicit. În cazul lipsei sau insuficienței probelor ce ar demonstra încălcarea, Centrul constată, prin decizie motivată, lipsa încălcării. Decizia privind constatarea încălcării legislației în domeniul protecției datelor cu caracter personal şi probele acumulate servesc drept temei pentru întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, în condițiile Codului contravențional al Republicii Moldova".

Potrivit art. 16 alin. (1) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului „*(1) Pentru executarea eficientă a atribuţiilor sale, Poliţia este în drept să colecteze, să prelucreze şi să păstreze informaţiile despre persoanele care au săvîrşit fapte ilicite sau prejudiciabile, să creeze şi să utilizeze baze de date proprii, să utilizeze bazele de date ale altor autorităţi, cu respectarea prevederilor legislaţiei cu privire la protecţia datelor cu caracter personal*".

Conform art. 10 alin. (1) și (2) din Legea nr. 283 din 28 decembrie 2011 cu privire la Poliția de Frontieră „*(1) Pentru executarea eficientă a atribuţiilor sale, Poliţia de Frontieră are dreptul de a colecta, prelucra şi păstra informaţiile despre persoanele şi mijloacele de transport care traversează frontiera de stat, de a crea şi utiliza baze de date informaţionale proprii, de a utiliza bazele de date ale altor unităţi în conformitate cu prevederile legislaţiei cu privire la protecţia datelor cu caracter personal". (2) Poliţia de Frontieră, în limitele stabilite de legislaţie, are dreptul să prelucreze date cu caracter personal*".

Coroborând prevederile enunțate cu materialul probator administrat în speță, Completul judiciar reține că prezentul litigiu are ca obiect verificarea legalității Deciziei nr. 81 din 15 martie 2024 emise de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, prin prisma argumentelor reclamantului referitoare la pretinsa prelucrare neconformă a datelor sale cu caracter personal de către angajații Ministerului Afacerilor Interne și ai Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

În acest context, Completul judiciar observă că argumentul central pe care apelantul și-a fundamentat atât plângerea adresată autorității publice pârâte, cât și cererea de chemare în judecată și cererea de apel, rezidă în aprecierea că numărul

accesărilor efectuate în cadrul unor cauze contravenționale ar fi excesiv și disproporționat în raport cu scopul urmărit. Astfel, în opinia acestuia, după stabilirea identității persoanei și întocmirea actului procedural inițial, accesările ulterioare ale datelor cu caracter personal nu ar mai fi fost necesare și, prin urmare, ar fi fost efectuate cu încălcarea prevederilor Legii nr. 133/2011.

Completul judiciar constată însă că această concluzie reprezintă exclusiv o apreciere subiectivă a apelantului, care nu este susținută de vreun element probator obiectiv și nici de vreo normă legală care ar limita numărul operațiunilor de accesare a datelor cu caracter personal la o singură verificare sau care ar interzice accesările succesive efectuate în cadrul diferitelor etape procedurale ale unei cauze contravenționale.

Dimpotrivă, din materialele dosarului administrativ rezultă că Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, în calitate de autoritate care exercită controlul asupra conformității prelucrării datelor cu caracter personal a efectuat o cercetare amplă și individualizată cu privire la fiecare accesare contestată.

Astfel, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a solicitat explicații de la Ministerul Afacerilor Interne, a examinat informațiile furnizate de Agenția Servicii Publice, a identificat utilizatorii care au efectuat accesările, data și ora fiecărei operațiuni, sistemele informaționale utilizate, precum și scopul concret urmărit prin fiecare prelucrare contestată.

Mai mult, din decizia contestată rezultă că pentru fiecare accesare au fost solicitate și analizate explicații individuale privind operațiunea concretă efectuată, fiind indicate inclusiv procedurile administrative și contravenționale în cadrul cărora au fost realizate respectivele prelucrări. Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a constatat că accesările au fost efectuate de utilizatori autorizați și au avut legătură cu înregistrarea proceselor-verbale contravenționale, evidența și documentarea acestora, remiterea materialelor către instanțele de judecată, introducerea hotărârilor judecătorești în sistemele informaționale, transmiterea spre executare a sancțiunilor aplicate, precum și cu activitatea de control la traversarea frontierei de stat.

În această ordine de idei, Completul judiciar reține că rolul Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu constă în substituirea autorităților competente în aprecierea oportunității măsurilor procesual-contravenționale întreprinse în fiecare cauză concretă, ci în verificarea conformității operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal cu exigențele legislației speciale. Or, în urma verificărilor efectuate, autoritatea de control a stabilit că prelucrările contestate au fost realizate în temeiul competențelor prevăzute de legislația care reglementează activitatea Poliției și a Poliției de Frontieră, fiind identificate scopurile concrete și temeiurile juridice care au justificat accesările respective.

Nu poate fi reținut nici argumentul apelantului potrivit căruia autoritatea de control s-ar fi limitat la simpla verificare a existenței dreptului de acces al persoanelor care au efectuat operațiunile contestate.

Din analiza deciziei nr. 81 rezultă că Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu s-a rezumat la constatarea faptului că persoanele respective dețineau drepturi de acces în sistemele informaționale, ci a examinat circumstanțele concrete ale fiecărei operațiuni, scopul urmărit, atribuțiile funcționale ale utilizatorilor și temeiurile normative care justificau prelucrarea datelor. În acest sens, autoritatea a verificat atât activitatea subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne implicate în documentarea și examinarea cauzelor contravenționale, cât și activitatea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră în procesul verificării documentelor la traversarea frontierei de stat.

Or, simplul fapt că apelantul nu este de acord cu explicațiile furnizate de autoritățile verificate și cu concluziile la care a ajuns Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu echivalează cu caracterul superficial al investigației efectuate și nici nu demonstrează existența vreunei încălcări a legislației privind protecția datelor cu caracter personal.

Completul judiciar observă că, în realitate, apelantul nu indică în mod concret care dintre accesările examinate de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal ar fi fost efectuată în afara competențelor funcționale ale utilizatorului, fără un temei legal sau în lipsa unui scop legitim. Acesta se limitează la a afirma că numărul accesărilor ar fi fost prea mare și că, în opinia sa, o singură accesare ar fi fost suficientă pentru desfășurarea tuturor operațiunilor ulterioare. O asemenea afirmație nu este însă susținută prin probe și nu poate prevala asupra constatărilor rezultate în urma verificărilor efectuate de autoritatea specializată.

Totodată, Completul judiciar reține că procedurile contravenționale reprezintă un ansamblu de operațiuni distincte, desfășurate de diferiți funcționari, în diferite etape procedurale. Întocmirea actului constatator, înregistrarea acestuia în sistemele informaționale, evidența procedurală, remiterea materialelor către instanță, introducerea informațiilor privind contestarea, actualizarea datelor după pronunțarea hotărârii judecătorești și transmiterea acesteia spre executare constituie operațiuni separate, fiecare dintre aceste etape procedurale presupunând, după caz, accesarea bazelor de date în limitele competențelor conferite de lege.

Prin urmare, faptul că în cadrul unei cauze contravenționale au fost efectuate mai multe accesări nu conduce automat la concluzia că acestea au fost excesive, nejustificate sau contrare principiului proporționalității. Pentru a se putea reține o asemenea încălcare era necesar ca apelantul să demonstreze caracterul arbitrar al accesărilor sau lipsa unei legături între acestea și atribuțiile de serviciu ale persoanelor care le-au efectuat, ceea ce nu s-a realizat în prezenta cauză.

În acest sens, Completul judiciar reține că prima instanță a oferit o apreciere pertinentă argumentului reclamantului referitor la pretinsa ilegalitate a accesărilor

repetate efectuate în aceeași zi, la intervale scurte de timp. Astfel, instanța de fond a constatat că, potrivit explicațiilor detaliate furnizate de Ministerul Afacerilor Interne în cadrul procedurii administrative și verificate de CNPDCP, fiecare operațiune efectuată de agenții constatatori sau de alți colaboratori autorizați în procesul gestionării unei cauze contravenționale, precum deschiderea documentului, modificarea unor câmpuri ale procesului-verbal, salvarea informațiilor introduse, adăugarea contravenției sau a sancțiunii, introducerea informațiilor privind contestarea actului ori remiterea dosarului către instanța de judecată, este reflectată distinct în sistemele informaționale și generează o înregistrare separată a accesării datelor cu caracter personal. În aceste circumstanțe, simpla existență a mai multor accesări într-un interval restrâns de timp nu demonstrează, prin ea însăși, caracterul nelegal al prelucrării datelor, ci reprezintă consecința modului de funcționare a sistemelor informaționale utilizate în activitatea autorităților competente.

În egală măsură, nu poate fi reținut argumentul privind pretinsa încălcare a obligațiilor prevăzute de art. 12 și art. 13 din Legea nr. 133/2011. Din materialele dosarului rezultă că, în urma solicitărilor formulate de apelant, Ministerul Afacerilor Interne i-a comunicat informații privind scopul prelucrării, temeiurile juridice invocate și persoanele implicate în operațiunile contestate, iar ulterior aceste informații au fost completate și detaliate în cadrul verificărilor efectuate de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal. Prin urmare, nu rezultă existența unei omisiuni de natură să afecteze legalitatea deciziei contestate.

Referitor la critica apelantului privind examinarea cauzei în lipsa sa de către instanța de fond, Completul judiciar constată că aceasta nu poate constitui temei pentru casarea hotărârii atacate. Din materialele cauzei rezultă că, prin încheierea consemnată în procesul-verbal al ședinței de judecată din 18 februarie 2025, prima instanță a examinat cererea de amânare formulată de reclamant și a dispus respingerea acesteia, motivând că anterior în privința acestuia au mai fost admise solicitări de amânare. Totodată, instanța de apel reține că ședința de judecată din 18 februarie 2025 a fost stabilită în cadrul ședinței din 4 noiembrie 2024, la care reclamantul a participat personal, fiind astfel informat nemijlocit despre data și ora examinării cauzei.

Mai mult, contrar susținerilor formulate în cererea de apel, potrivit cărora nu ar fi solicitat anterior amânarea examinării cauzei, din materialele dosarului rezultă că reclamantul a formulat și o cerere de amânare la 9 august 2024, în vederea amânării ședinței de judecată fixate pentru 13 august 2024. Prin urmare, afirmațiile apelantului în sensul inexistenței unor solicitări anterioare de amânare sunt infirmate de actele dosarului.

În aceste circumstanțe, Completul judiciar apreciază că instanța de fond a examinat cererea de amânare și a expus motivele care au stat la baza soluției adoptate, fără a fi demonstrată existența vreunei încălcări a dreptului reclamantului la apărare sau a principiului contradictorialității care să atragă casarea hotărârii

pronunțate. Or, simplul dezacord al apelantului cu soluția adoptată asupra cererii de amânare nu demonstrează încălcarea dreptului la apărare, cu atât mai mult cu cât acesta și-a expus poziția în scris prin cererea de chemare în judecată și prin înscrisurile anexate, iar instanța de fond a examinat argumentele formulate.

În lumina celor expuse, Completul judiciar concluzionează că Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a examinat plângerea apelantului în limitele competențelor sale legale, a acumulat probe suficiente pentru elucidarea circumstanțelor relevante ale cauzei și a motivat corespunzător concluzia privind lipsa încălcării prevederilor Legii nr. 133/2011 de către angajații Ministerului Afacerilor Interne și ai Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

Prin urmare, instanța de fond a apreciat corect circumstanțele cauzei și a aplicat corespunzător normele de drept material incidente, nefiind identificate motive care să justifice anularea Deciziei nr. 81 din 15 martie 2024.

Totodată, Completul judiciar, va respinge ca fiind neîntemeiată și critica părții apelante, precum că, instanța de fond nu a dat o apreciere corectă circumstanțelor cauzei, or, rolul activ exercitat de instanță, în deslușirea corectă a raportului dintre părți, este evident manifestat, în condițiile analizei apărărilor reclamantului și în limitele obiectului dedus judecății.

Analizând hotărârea judecătorească în contextul obligației instanței judecătorești de a-și motiva hotărârea, inclusiv analiza argumentelor principale ale reclamantului în acțiune, Completul de judecată observă că judecătorul instanței de fond a motivat hotărârea sa în lumina circumstanțelor cauzei și a înscrisurilor prezentate, iar prin interpretarea corectă a normelor materiale, just a ajuns la concluzia respingerii pretențiilor înaintate de Lungu Marcel.

În consecință, Completul judiciar apreciază cu certitudine caracterul formal al alegațiilor apelantului, care nu generează opozabilitate instanței atât timp cât aceste alegații nu au fost confirmate prin probe relevante și admisibile, astfel în viziunea Completului judiciar, toate argumentele și afirmațiile invocate de către partea apelantă, citate *supra*, sunt vădit lipsite de suport juridic, instanța de apel apreciindu-le ca fiind inconsistente și fără raționament valabil circumstanțelor speței.

Sintetizând cele detaliate mai sus, statuând cu certitudine că argumentele apelantului sunt neîntemeiate, iar hotărârea instanței de fond este legală și întemeiată, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide asupra respingerii apelului declarat de Lungu Marcel, cu menținerea fără modificări a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 18 februarie 2025.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a), alin. (3) din Codul administrativ și art. 389-390 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge apelul declarat de Lungu Marcel.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 18 februarie 2025.

Decizia este executorie de la emitere, însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție. Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae